

staaende Industri, at de tværtimod netop ville stimulere den frem, men ganske vist ville alle bestaaende Industrier, der leve paa en forældet Teknik i Kraft af en Sovepude, som det rene Indførselsforbud har været, blive nødsagede til at omforme sig i saa høj Grad som muligt efter de moderne Vilkaar og den moderne Teknik. Men det anse vi ogsaa for en overordentlig Fordel. Vi ønske netop, at Toldloven skal give Stødet til, at den Industri, der i Kraft af Indførselsforbudet har staaet tilbage, nødes til at omdanne sig efter den moderne Udvikling.

Jeg skal nævne som et haarrejsende Eksempel paa den Uvidenhed, hvormed disse Avisartikler, som det ærede Medlem støttede sig paa, ere skrevne, at man bebrejder os Socialdemokrater, at vi nedsatte Tolden paa Vin, der indføres i Flasker, men ikke paa Vin, der indføres i Fade. Aha, siger vedkommende Skribent, det er Arbejdervenligheden! Netop de fine Vine, Flaskevinene, Champagnen, remser han op; den fine Sherry tror jeg ogsaa, han nævner, osv., den ville de have lavere Told paa, men derimod de almindelige Vine, der komme ind i Tønder og Fade, ville vi ikke have Tolden nedsat paa. Saaledes blotter vedkommende Skribent, som det ærede Medlem dog støtter sig til, sin egen kolossale Uvidenhed. Han ved ikke, at alle disse Toldsatser paa Toldloven paa det nøjeste hænge sammen med Forslaget om Stempelafgiften paa Vin og visse Spirituosa. Denne Højreskribent angriber os, fordi vi kunde tænke paa at gøre den dyre Vin billigere, men ikke tænke paa den billige. Og saa viser det sig, at hans eget Parti her i Salen gaar imod den højtærede Finansministers Forslag, hvad der altsaa er usammenhængende og inkonsekvent. Hvis Højre vil bevare Toldpositionerne paa Toldloven og alligevel stemme mod den højtærede Finansministers Forslag om en Stempelafgift -- hvad jeg antager og haaber, at de om kort Tid ville gøre --, erkender jeg, at logisk er der ingen Mening deri. Naar Toldpositionerne staa her, og Højre ikke har protesteret derimod, kan det ikke godt gaa imod Stempelafgiftsloven.

Det højtærede Medlem for Horsens, der paaberaaber sig, at han ingen Tid har haft til at behandle Loven, bruger efter min fulde Overbevisning dette som et Paaskud for sin egen Impotens, som en Undskyldning for hans egen manglende Evne til i det hele at give sig af med Toldbehandling. Det ærede Medlem, der har gjort sig

det til Princip, til det eneste Princip i denne Sag, ikke at stemme ved nogen som helst Afstemning her i Salen, ikke engang om de Ændringsforslag, han var Medforslagsstiller til, dette Medlem, der til sit eneste Princip har gjort dette ikke at stemme, skulde have gjort det til sit andet Princip ikke at tale, saa havde der været mere Mening og Sammenhæng i det ærede Medlems Holdning.

Pinstrup: I Tilslutning til Ændringsforslaget under Nr. 3 vil jeg takke den ærede Ordfører for hans Udtalelser, hvoraf fremgik, at Udvalget havde haft Villie til helt at imødekomme den Henstilling angaaende Beskatning paa Agerdyrkningsredskaber og Reservedele til Agerdyrkningsredskaber, som jeg fremkom med ved 2den Behandling. Men, som den ærede Ordfører sagde, Toldteknikerne vare komne i Vejen, og disse Toldteknikere ere vistnok nogle ret farlige Folk. De have ikke ment at kunne skelne mellem Reservedele til Agerdyrkningsredskaber og Reservedele til andre Redskaber. Imidlertid haaber jeg, at Forslaget i den Skikkelse, som det nu faar med den foreslaaede Ændring, væsentligt vil bøde paa det af mig paapegede Misforhold. Jeg takker derfor saavel paa Smedenes som paa Landmændenes Vegne for den foreslaaede Ændring, som jeg anbefaler til Vedtagelse.

Jeg kunde have Lyst til at gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow). Han fremstillede sig som tapper Mand og sagde, at selv om han havde stillet sig i en jydsk Landkreds, vilde han fremdeles have holdt paa, at Sukkerfabrikerne og Roedyrkerne paa de fede Jorder burde beholde de 4 Mill. Kroners Beskyttelse. (Chr. Reventlow: Det har jeg ikke sagt!) Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem. Jeg forstod ham saaledes, at selv om han var valgt i en jydsk Landkreds, vilde hans Standpunkt have været det samme. Har det ærede Medlem ikke sagt det, er det altsaa en Misforstaaelse, men jeg tror ganske sikkert, han har udtalt sig saaledes. Han kunde imidlertid da være vis paa, at Vælgerne vilde sende ham hjem snarest muligt. Han vilde nemlig staa overfor den umulige Opgave at forklare Folk derovre paa den jydsk, magre Jord Nødvendigheden af, at de skulle være med til at yde de 4 Mill. Kroner til de rige Sukkerfabrikanter og i anden Række Landmændene, som leve under de gunstigste Forhold i Landet, paa den fedeste Jord, under de